herpy

GRODOR

Green Treefrog

Dryophytes cinereus

Dryophytes cinereus är en slank, ljusgrön lövgroda på 3-6 cm från sydöstra USA med en ljus rand längs varje sida och vågräta pupiller. Den är härdig, lever 5-10 år i fångenskap och är en av de enklaste lövgrodorna att börja med. Den är nattaktiv, och hanarna ropar högt, så terrariet hör inte hemma i sovrummet.

Familj: Hylidae Tidigare namn: *Hyla cinerea* **Mild hudgift**

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**3-6 cm** nos-kloaklängd
Vikt	**2,2-5,1 g**
Livslängd	**5-10 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Våtmark och tempererad skog och äng**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Nybörjare**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**19-24 °C**
Luftfuktighet	**50-80 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Könsmogen	**12-24 mån.**
Ägg per läggning	**275-3 946**
Kläckning	**4-14 dagar**
Larvtid	**24-45 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Dryophytes cinereus är en slank trädgroda med långa ben, slät hud och stora ögon med vågräta pupiller. Vuxna djur mäter 3-6 cm från nos till kloak och väger i genomsnitt knappt 4 g (2,2-5,1 g). Honorna är normalt större än hanarna.

Ryggen är oftast gulgrön till frisk grön, men det finns också rödbruna och matt olivgröna djur, och grodan kan växla något i färg efter humör, temperatur och fuktighet. Ryggen har ofta små gyllene fläckar. Undersidan är vit till gräddfärgad, och en vit eller gulaktig rand löper längs varje sida från mungipan mot flanken. Randen varierar i längd och kan saknas helt. Tillsammans med de vågräta pupillerna skiljer den arten från flera liknande lövgrodor i terrariehobbyn.

Arten hette tidigare *Hyla cinerea* och står fortfarande under det namnet hos många återförsäljare och i äldre litteratur. Artnamnet cinereus betyder askgrå och syftar på färgen hos ett konserverat exemplar. Arten räknas som monotypisk, men utseendet förändras gradvis från Florida och norrut längs Atlantkusten.

Hudgift: Liksom de flesta amfibier har arten ett svagt hudgift. Det är inte farligt, men kan irritera slemhinnor, och någon skillnad mellan vilda och uppfödda djur är inte dokumenterad. Tvätta händerna efter kontakt och rör inte ögon och mun. Hänsynen till grodans känsliga hud är en lika god anledning att inte hantera den.

Grodan är liten och lätt att skrämma och är ett djur man betraktar snarare än rör vid.

Utbredning och livsmiljö

Dryophytes cinereus lever i sydöstra och centrala USA. Utbredningen sträcker sig från Chesapeake Bay-området i Delaware, Maryland och Virginia ner genom kustslätten i North och South Carolina och Georgia till hela Florida och västerut genom Alabama, Mississippi och Louisiana till den östra hälften av Texas och sydöstra Oklahoma. Längs Mississippifloden når den norrut genom Arkansas, Tennessee och Kentucky till yttersta sydöstra Missouri och södra Illinois, och under de senaste decennierna har den spridit sig något i utkanten av utbredningsområdet.

Arten är införd till Puerto Rico och på ett par ställen i Texas och Missouri. De införda bestånden hör inte till den ursprungliga utbredningen och är inte med på kartan.

> **Naturlig utbredning:** USA.

LIVSMILJÖ

Dryophytes cinereus lever nästan alltid vid permanent vatten med rik växtlighet: kärr, myrar, sjöar, dammar, cypresskärr, näckrosängar, diken och till och med fiskdammar. Den finns också på barriäröar och kuststräckor, där den tål brackvatten. På natten sitter grodorna på kvistar, låga grenar, vass och grässtrån, gärna på ljusa platser där bytesdjuren samlas. Den är vanlig nära människor, i trädgårdar med dammar, i skjul och garage.

På dagen sover grodan på blad och grenar. Den är ganska stationär och håller sig nära vattnet, särskilt under torra perioder, och är mest aktiv i fuktigt väder. Hanarna ropar från mars till september, kraftigast efter regn. I den norra delen av utbredningsområdet övervintrar arten i bergsspringor och andra gömställen. Temperatur och luftfuktighet i livsmiljöerna är inte dokumenterade.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

Skötsel

TERRARIET

Ett par *D. cinereus* behöver ett terrarium på minst 45 × 45 × 60 cm. En grupp på 3-6 grodor behöver minst 50 × 50 × 80 cm, och större är alltid bättre. Höjden betyder mer än bottenytan, eftersom grodan klättrar. Locket ska sluta tätt och helst vara av nät på omkring halva ytan, så att ventilationen är god.

Inred med grenar av olika tjocklek, korkbark, lianer och kraftiga växter som guldranka och filodendron, så att grodan kan välja mellan olika vistelseplatser. Den sover om dagen under ett blad, så det ska finnas skydd både högt upp och lågt ner. Botten kan vara kokosfiber, sphagnum eller en bioaktiv jordblandning; i ett karantänterrarium är hushållspapper enklast. Ta bort träck och urinsyra dagligen.

Utanför parningstiden lever arten ganska ensamt, så den kan mycket väl hållas ensam. Par och grupper klarar sig bra i ett rymligt terrarium när djuren är jämnstora. Håll arten som enda art i terrariet.

Läs mer: Terrarieuppbyggnad och bioaktiv botten

TEMPERATUR

Håll terrariet på 24-28 °C på dagen och 19-24 °C på natten. På sommaren får dagen gärna nå omkring 28 °C, och en svag spotlampa över en grov gren ger en ljum plats på upp till 29 °C, så att grodan själv kan välja. Arten behöver ingen kraftig uppvärmning, och små terrarier överhettas lätt, så ha en termometer högt upp och en längre ner.

På vintern kan terrariet gärna stå lite svalare, till exempel vid rumstemperatur, och då fodras det mer sparsamt. Under 16 °C blir grodorna slöa och okoordinerade, så gå inte längre ner. En egentlig vintervila är inte nödvändig.

Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Sikta på 50-80 % luftfuktighet, och spraya terrariet varje dag, gärna morgon och kväll när ljuset är släckt. På natten får fuktigheten gärna vara hög och kortvarigt nå 100 %, medan den på dagen, när ljus och värme är på, gärna får sjunka. Det viktigaste är en daglig växling och ett terrarium som inte står vått. En dimmaskin styrd av en hygrostat är en bra hjälp.

God ventilation är viktig, så att luften inte blir stillastående. Spraya med regnvatten eller avklorerat kranvatten. Hanarna ropar framför allt efter sprayning, och i naturen förökar sig arten efter regn.

VATTEN OCH VATTENKVALITET

D. cinereus ska alltid ha tillgång till rent vatten. En låg vattenskål som grodan kan sitta i räcker; byt vattnet dagligen och skrubba skålen med ett amfibiesäkert medel en gång i veckan. Vill man ha yngel eller bara ett mer naturligt terrarium kan vattendelen göras stor och täcka en god del av botten. Se alltid till att grodan lätt kan ta sig upp igen. Ett akvarievärmeelement i vattendelen kan hjälpa till att värma luften, men vattnet bör inte bli varmare än 28 °C.

Använd avkloverat kranvatten eller källvatten, inte destillerat vatten eller osmosvatten, i skålen och till sprayningen. Använd aldrig tvål eller rengöringsmedel, för amfibier tar upp ämnen genom huden.

LJUS OCH UVB

Grodan ska ha en fast dygnsrytm med mörka nätter och tillräckligt med ljus för att växterna ska trivas, till exempel 12 timmar om dagen eller 14 timmar på sommaren och 10 på vintern. Lysrör eller LED håller värmen nere. UVB är inte nödvändigt, och grodan klarar sig utan, men en svag UVB-källa (Ferguson-zon 1) med gott om skugga kan vara en fördel, särskilt i ett planterat terrarium. Byt röret enligt tillverkarens anvisning. Glas och plast blockerar UVB, så ett fönster ger bara värme.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Dryophytes cinereus är insektsätare och behöver levande foder. Vuxna djur tar syrsor, gräshoppor, husflugor, små kackerlackor, soldatflugelarver, sidenspinnarlarver och daggmaskar; mjölmask och vaxmott används som komplement och godbitar. Ett foderdjur lika långt som grodans huvud har normalt rätt storlek. Ungar får bananflugor och små syrsor.

Ungar fodras dagligen. Vuxna fodras var 2:a-3:e dag, så att de inte blir för feta. Ge bara så mycket som grodan äter på ungefär 15 minuter, och ta bort foderdjur som inte har ätits efter några timmar. Pudra fodret med kalk med D3 2-3 gånger i veckan och med multivitamin en gång i veckan. Insekter som fångas med håv i trädgården eller i ett dikesren ger bra variation.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

D. cinereus är nattaktiv och kommer riktigt igång när ljuset släcks. Den sitter på blad och grenar och fäster på lodräta ytor med tårnas vidhäftande skivor. Utanför förökningstiden är den ganska ensam, och i naturen försvarar hanarna sin ropplats med hotläte och ibland brottningsstrider.

Hanarna ropar högt större delen av året, särskilt efter sprayning, och en kör kan höras långt bort, så placera terrariet där ljudet inte stör. Grodan är lätt att skrämma och bör bara hanteras när det är nödvändigt, och bara av vuxna. Använd rena, våta händer utan tvål eller kräm eller fuktiga, pudderfria handskar, eller flytta grodan med ett glas. Tvätta händerna efteråt.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honorna är normalt större än hanarna, och hanarna avslöjar sig genom att ropa. Arten blir könsmogen under första eller andra levnadsåret, vid 12-24 månader. Ungar kan inte könsbestämmas, så köp en liten grupp om du vill ha båda könen, och välj uppfödda djur, eftersom vildfångade ofta bär på parasiter.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

PARNING

I naturen förökar sig arten från mars till september, och förökningstiden styrs av daglängd, temperatur och regn. I terrariet sätter täta överduschningar på våren igång hanarnas rop och parningen; en konstgjord regntid verkar på samma sätt. Hanen omfamnar honan, och äggen befruktas utanför kroppen. Hanarna parar sig gärna med flera honor.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger äggen i vattendelen i små, lösa klumpar mellan flytande eller uppåtstigande växter, till exempel andmat. Antalet varierar mycket från bestånd till bestånd: från omkring 275 till nästan 4.000 ägg per läggning, med ett genomsnitt på 400-2.150. En hona kan lägga flera gånger under en lång förökningstid. Någon yngelvård finns inte.

Flytta ägg eller grodyngel till ett separat kar, där foder och vattenkvalitet är lätta att styra. Grodynglen lever av alger och kan utfodras med fiskfoder, algtabletter, spirulina och mygglarver. Håll vattnet över 20 °C, för kallare vatten är dödligt för de utvecklande äggen och grodynglen. Byt vattnet ofta och fördela dem på flera kar om de blir många.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

METAMORFOS

Äggen kläcks efter 4-14 dagar, oftast efter omkring 5 dagar. Grodynglen är 5 mm vid kläckningen och genomgår metamorfos efter 24-45 dagar.

När frambenen kommer fram måste grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet. Sänk vattennivån och lägg i snedställda stenar, kork eller flytande växter, så att det kan krypa upp och inte drunkna.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nymetamorfoserade ungarna mäter omkring 21 mm och ska ha bananflugor och pyttesmå syrsor, dammade med kalk, varje dag. Håll dem i ett fuktigt uppfödningsterrarium med växter och en låg vattenskål. Sortera ungarna efter storlek och ge större foder allteftersom de växer. Hur snabbt de når vuxen storlek är inte dokumenterat.

Hälsa och vanliga misstag

D. cinereus är härdig, men dessa problem återkommer:

- Vildfångade djur: arten importeras ofta i stora mängder från naturen, och de djuren bär ofta på parasiter och sjukdomar och kan vara svåra att acklimatisera. Köp uppfödda djur eller sätt vildfångade i karantän.
- Hudinfektioner: rödaktiga eller blåaktiga missfärgningar och vita, vattiga eller svampiga områden, särskilt på nedre delen av buken, kring kloaken och på insidan av bakbenen, beror ofta på bakterier och svampar i en skada. Titta på grodan underifrån genom en klar plasthink.
- Övervikt, om det utfodras för mycket och för ofta.
- Slöhet, matvägran, uppsvälldhet eller förändrade rop kan bero på stress eller dåliga förhållanden.

En frisk groda sitter mest i terrariets övre del, gömd under ett blad på dagen, och har en långsträckt, muskulös kropp utan att vara mager. En sjuk groda sitter ofta på botten och ser mager ut. Isolera sjuka djur och sök en veterinär med kunskap om amfibier. Släpp aldrig ut grodor eller grodyngel i naturen, eftersom de kan överföra sjukdomar till inhemska amfibier.

Läs mer: Karantän och hygien

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.